

Součástí velkého množství honiteb jsou tak zvané vodní plochy. Ony totiž v české a moravské krajině nejsou jen lesy a louky, ale také rybníky, jezera a řeky. Lovecký pes tedy musí být připraven na to, že bude pomáhat i s lovem vodní zvěře. Nejčastěji se jedná o kachny a v praxi to znamená, že pes musí umět kachny najít v rákosí i na „zrcadle“ rybníka a že, když má přinést střelenou kachnu, musí pro ni doplavat. Zkušební řády hovoří o „vodní práci“. Pro některé psy to je záležitost radostná, některým naopak voda příjemná není.

Většinou předem nevíme, jak na tom náš pes ve vztahu ke koupání je, a je tedy rozumné postupovat pomalu. Určitě není moudré přijít na břeh rybníka a psa do vody hodit. Pravděpodobně by se vyděsil, a dokonce by mohl na vodu naprosto zanevřít. Nejlépe se učí mladý pes tak, že jde do vody za svým vůdcem. Rozumné je začínat na mělčině, tedy tam, kde pes stačí. Psa za sebou do vody lákáme pamlskem nebo hračkou. Jde-li ochotně za námi, je třeba ho hodně chválit. Můžeme také požádat kamaráda, aby psa podržel na břehu širšího potoka, a přejít na druhou stranu a psa přivolat. Chce-li jít za námi, musí potok přebrodit. Když si pes zvykne na

mokrém prostředí mělčiny, můžeme jít kus dál do vody do míst, kde pes nestačí, a znovu se snažit, aby šel, nebo spíše plaval za námi. Psy, až na zcela mimořádné výjimky, nemusíme učit plavat. Tuto schopnost jim do vínku dala matka příroda. Pes si ale musí na nový typ pohybu zvyknout. Ze začátku asi bude hodně cákat a možná se bude snažit dosáhnout zádními běhy na dno. Postupně si ale uvědomí, že plavání je vlastně snadné.

Když si pes na vodu zvykne, můžeme mu do ní hodit nějaký aport. Začít se může např. s dřevěným klacíkem. Musí být dostatečně silný, aby jej pes nepřekousl. Naopak nesmí být těžký a dlouhý, aby s ním pes neměl moc velkou práci. Většina psů považuje aportování z vody za velkou zábavu. Vůdce by ale neměl zapomínat na to, že se nejedná o hru, ale o docela těžkou práci. Když pes přinese aport z vody, neměl by s ním okolo nás pobíhat, ale měl by ho vůdci předat. Postupně se klacík nahradí zvěří (kachnou). Na začátku se psův nehází do vody příliš daleko, aby se neznechtivil. Vzdálenost se postupně prodlužuje a při správném přístupu je za krátkou dobu pes schopen přinést zvěř z celé plochy rybníka i z rákosí.

Vladimíra TICHÁ, ilustrace Josef Pospíchal